

ת"פ 20902/10 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 21-20902 מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר)
בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן נשיאה

בעניין:	מדינת ישראל
	נגד
	הנאשם
	פלוני

זכור דין

כתב האישום וההיליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות תקיפה הגרמת חבלה של ממש (בת זוג), לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תש"ל-ז- 1977 (להלן - חוק העונשין) ותקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין. על פי עובדות כתוב האישום הנאשם והמתלוננת היו מאורסים במועד הרלוונטי לכטב האישום ונתגלו ביניהם ויכוח על ריקע קנאתו. ביום 21.8.2016 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם רכב על אופנו לכניות לחנות נעלים בה עבדה המתלוננת וביקש שתצא אליו. אז, חטף מידת הטלפון הנייד שלו תוך שהוא מביע את מורת רוחו על כך שהיא לא עונה לשיחותיו, והוא בתגובה זו חזרה לחנות תוך שהטלפון הנייד נותר בחזקת הנאשם. הנאשם נכנס לחנות שקסדה על ראשו, תקף את המתלוננת בכך שאחץ בשערה, סטר ללחיה, הפילה ארצתה והתיכון את הטלפון הנייד בראשה וזאת כאשר עבדת נספת בחנות ניסתה למנוע בגופה מהנאשם מלהתקרב למATALONNET (להלן - העובדת הנוסףת). הנאשם לא חדל ממעשי, משר בשערה של המתלוננת ותקף במקצת אגרוף בפניה של העובדת הנוסףת. בהמשך, אחץ הנאשם חוץ שמהותו אינה ידועה, שהיא מונח בעמדת הקופה שבחנות, השילכו לעבר המתלוננת ופגע בראשה. העובדת הנוסףת ניסתה שוב להרחקו והוא היכה בה נמרצות במקצת אגרוף, ניגש אל המתלוננת, אחץ בידה, משך אותה אל מחוץ לחנות ולאחר מכן נמלט מהמקום. עקב מעשי הנאשם, נגרם למATALONNET פצע קרוע באורך של כ-2 ס"מ בקרקפת אחורית.

2. לצורך שלמות התמונה יצוין כי בתחילת כפר הנאשם והתיק נקבע לשםית ראיות. עם זאת, בהמשך חזר בו מכפירתו והודה בעבודות כתוב האישום, במסגרת הסדר טיעון, לפי הסכמה המאשר להפניתו למסקיר, תוך שהודגש שעדמתה למאסר בפועל אך היא תבחן את עדמתה שנית לאחר קבלת התסוקיר. עוד יצוין כי לאחר כל זאת השוב הנאשם למעצר לאחר ששחה קודם لكن בתנאים מגבלים.

מסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן הגיע מסקיר בעניינו של הנאשם ובו פורטו בהרחבה נסיבות חיו. מטעמים של צנעת הפרט

לא אפרט יתר על המידה את הדברים (ע"א 6356/20 פלוני נ' מדינת ישראל (21.10.2021)) ובתמצית "אמר כי הנאשם כבן 27, עבד טרם מעצרו עם אביו וכיום נשוי למתלוונת. לחובתו הרשותן קודמות והוא ריצה מסרים מהורי סורג ובריח. ביחס לביצוע העבירות התרשמה קצינת המבחן מקובלות אחראיות חלקיות וקושי בהבעת אמפתיה כלפי המתלוונת. הרושם הכלול היה כי הנאשם פועל באופן אימפליסיבי ותוקפני, מתקשה לווסת דחפיו ואינו מביע אמון בגין הטיפול. שירות המבחן פגש במתלוונת שמסרה כי היא אינה חששת מפני הנאשם ומדובר באירוע ראשון כלפיה. לדבריה, הוא ערך שינוי בחיו וברצונה לשוב להTEGROR עמו. קצינת המבחן התרשמה מעמדת מגוננת ומתוחשת אשמה על מעצרו וכי יחש הזוג מאופינים בתלות, קנאה וצורך בשליטה. בסיכוןו של דבר, לא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם וצוין כי רמת הסיכון להישנות עבירות בעtid גבואה. להשלמת התמונה יצאין כי בפני עורכת התסקיר כפר הנאשם בעיקר בעבודות כתוב האישום, אך הסגנורית הצהירה בישיבת יומם 24.10.22 שהוא אינו חוזר בו מהודאות והנאשם אישר זאת.

טייעוני הצדדים לעונש והראיות

4. המתלוונת העידה לעונש מטעם ההגנה. עדותה צינה כי סלהה לנאשם על מעשיו וברצונם "לפתח דף חדש".

5. ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת העבירות, את עצמת האלים, הערכים המוגנים שנפגעו והנזק שנגרם למתלוונת. כן הפנה לפסיקה וטען כי יש להחמיר בענישת נאשמי הנווגים באלים בכלל ובתווך התא המשפחתי בפרט. ביחס למתחם הענישה נטען כי הוא נע בין 18 חודשים מאסר בפועל ועד 36 חודשים מאסר. המאשימה תיאסה לאמור בתסקיר שירות המבחן וצינה כי יש צורך בענישה מרתיעה. נטען כי בנסיבות הכללות ובהן, בין היתר, עברו הפלילי המכבייד, קבלת האחראיות החקלאית, אי הבעת אמפתיה כלפי המתלוונת ובהיעדר המלצה טיפולית, יש לגזר על הנאשם מאסר למשך 22 חודשים וכן להפעיל מאסר מותנה התליי ועומד נגדו במקרה במצטבר. כן ביקשה המאשימה להטיל מאסר על תנאי וקנס.

6. ב"כ הנאשם לא חלקה על חומרת העבירות אך טענה כי מתחמי הענישה אינם מחמירים כפי שטעהה המאשימה ולשיטת ההגנה המתחם נع בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשים מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הדגישה הסגנורית כי הוא הודה בכתב האישום ובכך חסר זמן שיפוטי כמו גם את עדות המתלוונת וכי יש להביא בחשבון את עמדתה ואת רצונה להיות עם הנאשם לאחר שחרורו. ביחס למאסר המותנה נטען כי מדובר בעבירות משנת 2017 וחולף הזמן מצדיק חפיפת תקופת המאסר המותנה למאסר שיטול. ברמה האופרטיבית עטרה ההגנה לעונש מאסר למשך שישה חודשים ויום.

7. הנאשם בדברו האחרון קיבל אחריות על מעשיו והביע צער עליהם.

דין והכרעה

קבעת מתחם הענישה

8. **הערכיים המוגנים בבסיס הנסיבות:** הערכיים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים. מדובר בפגיעה בשלום גופה, כבודה, פרטיותה ובטחונה של המתלוונת - זוגתו. האליםות בה נקט הנאשם כלפי המתלוונת חמורה והוא אף הותירה בה חבלה. בכך יש להוסיף כי הנאשם תקף עובדת נוספת בנסיבות, שהיא חברתה של המתלוונת ובכך פגע בערכיים נוספים. במקרה זה, לאור נסיבות האירוע הכלולות, מדובר בפגיעה ממשית בערכיים המוגנים.

9. **נסיבות הקשורות לביצוע הנסיבות:** נסיבות האירוע מלמדות על חומרה מכל זווית אפשרית. הרקע לאירוע הוא קנאתו של הנאשם. הנאשם תקף את המתלוונת במקום עבودתה ופגע בכר, כאמור, לא רק בשלום גופו אלא גם בכבודה, אותו רמס. האליםות הייתה חמורה יחסית והותירה חבלה בראשה של המתלוונת, והוא הופנה אף כלפי עובדת נוספת במקום. במקרה זו ראוי להציג כי העבודה הנוספת ניסתה בשלוש הזדמנויות להרחקו מהמתלוונת, אך הנאשם לא חדל מעשייו וכאמור פגע אף בה. דומה שהאירוע יכול היה להסתיים בצורה חמורה יותר לאור עצמת האליםות והשימוש בחפצים קלים, לרבות עבר ראשא של המתלוונת.

10. **מדיניות הענישה:** מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בני זוג מחמירה ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לרוב עונשי מאסר. ראו:

"כאשר דפוס פועלה כה אלים וボטה בין בני זוג נחשף, יש למצות את הדין עם בן הזוג האלים ולהורות על מאסרו. זאת, בין היתר, על מנת לאין את החשש כי ימשיך במעשיו ויפגע בבתו זוגו עד כדי חיללה תוצאה טראגית של פגעה שbez, וכן לצורך הרתעתו והרתעת הרבים מפני ביצוע מעשים דומים בעtid" (רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.2020)).

וראו גם:

"... יש לנוקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואליםות בגין זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקשיים הקויים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתדר מאחריו מפטן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבota לתחושים הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העול אָף לסקן את חי' בני המשפחה, ובهم בת זוגו של התקוף..." (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (28.1.2021)).

11. בעניין זה ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 2750/22 אורי אלி לילוק נ' מדינת ישראל (9.5.2022), בו נידון עניינו של הנאשם שהוא רשע בעבירות תקיפה בת זוג הגורמת לחבלה ממש ואיזומים בכך שהיכה בגופה באגרופים והטיח את מכשיר הטלפון הננייד שלו בראשה, בעט בה, הפילה ארצתה ואיים כי יירוג אותה. על הנאשם, רופא בהקשרתו, נגזרו 10 חודשים מאסר בפועל, מאסר מוותנה ופיצוי. ערעוורו וביקשת רשות ערעור שהגיש נדחו, ובית המשפט העליון ציין כי "העונש שהושת על המבוקש אינו מחמיר עמו, וודאי שאין בו משום סטייה ניכרת מדיניות הענישה הנוגגת"; רע"פ 233/15 בטש נ' מדינת ישראל (22.1.2015), בו נדחה ערעור הנאשם על חומרת עונשו - 12 חודשים מאסר בפועל (כולל הפעלת מאסר מוותנה). במקרה זה הורשע הנאשם בכך שאים על בת זוגו על רקע רצוניה להיפרד ובמהמשך השלי' אותה על המיטה והיכה אותה באגרופים בכל חלק גופה; רע"פ 977/16 דין נ' מדינת ישראל

(10.2.2016), בו נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם על חומרת עונשו - 18 חודשים מאסר בפועל. הנאשם בטענה זה תקף את זוגתו וגרם לה חבלה של ממש בכך שהיא אותה בפניה, משך בשערה ובוואודה שרועה על הרצפה בעט בה והיכה אותה; רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל**(2.5.2016), בו נידון עניינו של הנאשם שהוא רשע בעבירות תקיפה בת זוג ונידון ל-6 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיizio. במקורה זה, במהלך ויכוח דחף הנאשם את המתלוונת לעבר המיטה, משך בשערה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. ערעורו על חומרת עונשו בבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשה לרשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון; עפ"ג 19-12-22674-2020 **אבו סלימאן נ' מדינת ישראל** (25.2.2020), בו נדחה ערעורו של הנאשם שנידון ל- 11 חודשים מאסר בפועל בגין עבירה של תקיפה סתם (בת זוג). הנאשם תקף את רעיותו ברוחם במספר מכות אגרוף לראשה, זאת לנגד עיניהם של עובי אוורה ושניהם מילדייהם הקטנים של בני הזוג. לאחר שהורחק מהמתלוונת בידי עובי אוורה, השתחרר מהחיזם ושב לתקוף את המתלוונת וחדל מעשי רק לאחר ששוטר שהיה במקום תפס בו והרחקו; עפ"ג 18-09-11387-2019 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.2.2019), בו נדחה ערעורו נאשם שהוא רשע בעבירות תקיפה בת זוג, איומים והזקק לרכוש בצדדים ונידון לחודשים מאסר לרצוי בדרך של עבודות שירות וצו מב奸. במקורה זה סטר הנאשם לפניה של המתלוונת במספר איורים, בטענה, שבר את מכשיר הטלפון הנייד שלו ואיים עליו.

12. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתهم העונש הולם את העבירות שעבר הנאשם נע בין תשעה חודשים בפועל ועד 24 חודשים בפועל, בצירוף עונשה נלוות.

קביעת עונשו של הנאשם

13. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים על כך שיש לגזר את עונשו של הנאשם בגין מתهم העונשה וכי אין מקום לשיקול סיכוי שיקום כלשהם. אדרבא - מتسקיר שירות המבחן עולה תמורה מדאגה לפחות בגין מיקוד שליטה חיוכני, אינו נותן אמון בגורמי הטיפול, מתקשה להפגין אמפתיה כלפי המתלוונת והסיכון להישנות עבירות הוא גבוה.

14. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתី בحسبון לקולה את הودאותו אשר ביטהה קבלת אחריות וחסכה את הצורך בעדות המתלוונת. לא התעלמתי מהגרסה בפני שירות המבחן ואולם בבית המשפט קיבל הנאשם אחריות וראיתי לזכוף זאת לזכותו. לחומרה הבאתី בحسبון את עברו הפלילי הכלול בעבירות אלימות, רכוש ונשך. הנאשם אף נשא בעבר עונשי מאסר כאמור, לחובתו מאסר מוותנה בר הפעלה. עם זאת, הבאתី בحسبון כי מדובר בעבירות אלימות ראשונה בתחום התא המשפחת. הבאתី עוד בحسبון לחומרה את התרשומות שירות המבחן מרמת סיכון גבוהה וכי הנאשם לא החל בהליך טיפול עשוי להביא להפחחת המ██וכנות כלפי המתלוונת. בעניין זה יפים הדברים הבאים, בשינויים המחייבים:

"בית משפט זה שב ועמד על חומרת עבירות האלימות כלפי בן זוג בהן הורשע המבוקש, ועל הגישה המחייבת שיש לנקוט כלפי מבצעיהם - וזאת בין היתר לנוכח הפגיעה בשלמות גופו, בביטחוןנו, בכבודו ובסלוות חייו. הדברים אמרוים ביותר שאת במרקםם שבהם בן הזוג האלים לא מביע נכוונות לשיקום ומפר צווי הרחקה שהוצאו נגדו, כבעיניינו. זאת, שכן במרקםם אלו עלול להתעורר חשש ממש מהישנות העבירות והסלמתן, ועל כן יש לנקוט בעונשה אשר תרחיק את בן הזוג האלים מהקרובין, בתקופה כי זו אף תביא להרטעתו ותמנע ממנו מלשוב

על מעשי בעtid" (רע"פ 2278/21 יהן סרוצי נ' מדינת ישראל (11.4.2021)).

15. כאן המקום להתייחס אף לעמדת המתלוונת, אשר בקשה שלא להחמיר בעונשו של הנאשם וציננה כי סלהה לו על מעשיו. המאשימה ציננה כי מדובר בעמדה מגוננת הנובעת ממלחות ותחושים אשמה המקשות על יכולתה לבחון את התנהוגות השילילית. אף שירות המבחן התרשם מניסיונה לרצות את הנאשם וכי יחסיו הוגם מאופיינים בתלות, קנאה ושילטה. חרב זאת, לא סברתי שיש להתעלם מעמדתה לחלוין, אך לדברים ינתן משקל מוגבל (ע"פ 11-09-2455 פלוני נ' מדינת ישראל (7.12.2011)).

16. סיכומו של דבר, העונש הולם את מעשי הנאשם הוא מסר בפועל לתקופה שאינה קצרה. בכך יבואו לידי ביטוי חומרת המעשה ועקרון הגמול וההילמה. ביחס להפעלת המססר המותנה אציג כי בהתאם לסעיף 58 לחוק העונשין, הכלל הוא שעונש מססר מותנה יש להפעיל במצבבר לכל עונש אחר ולא מצאי במקורה זה נימוקים המצדיקים סטייה מכך (ע"פ 10173 מדינת ישראל נ' תמייר טאהא (14.2.2017), פסקה 12).

17. טרם סיום אציגש כי יש ל��ootה שהנאשם ישכיל לעבור הליך טיפול מתאים בתקופת עונשו ובכך יוכיח את כנות כוונתו כלפי רעייתו החדש.

18. סיכומו של דבר, לאחר שבחןתי את מכלול השיקולים, הן לכולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשים מסר בפועל.

ב. אני מפעיל עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים מת"פ (מחוזי חיפה) 17-07-2019, מיום 31.3.2019 ועד במצטבר לעונש המאסר אותו הטלתי.

- 22.9.21 סה"כ מוטלים אף על הנאש 18 חודשים מאסר וזאת בגין ימי מעטו כמפורט להלן: מיום 1.10.21;

מיום 26.4.22 - 25.4.22

ו-מ' ימ' 19.6.22 עד ה-יומ'

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו כל עבירות אלימות נגד אדם.

הودעה זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג חשוון תשפ"ג, 07 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.